© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

JavaServer Pages

Bemutatjuk a JSP-ket, amelyek mind a programozók, mind a laikusok számára lehetővé teszik servletek és dinamikus lapok készítését, Java és HTML kód keverésével.

Előző írásunkban vetettünk egy pillantást a kiszolgálóoldali Javára, és éppen csak lábujjainkat mártva a mélyvízbe, írtunk pár servletet. Ezek olyan Java programok, amelyek dinamikus webtartalmat készítenek. A CGI programok olyan végrehajtható állományok, amelyek nem tartoznak közvetlenül a webkiszolgálóhoz, és minden meghíváskor a legelejüktől kezdve végrehajtódnak. Ezzel szemben a Java servletek a Java virtuális gépben (JVM), a servlettárolóban találhatók, amely közvetlenül csatlakozik a http-kiszolgálóhoz. Amikor a webkiszolgálónak dinamikus tartalomra van szüksége, a servlettárolóhoz fordul.
A Java servlet készítés sok szempontból hasonlít egy mod_perl kezelő írásához: jókora előnyöket nyújt, de megkövetel bizonyos fegyelmezettséget is. Lehangoló lehet olyan servletet írni, amely kilencven százalékig statikus HTML kódot és mindössze tízszázaléknyi Java kódot tartalmaz. Ilyen sokszor meghívni az out.println()-t, már egyenesen őrjítő.
Egyre népszerűbb megoldás erre a gondra a JavaServer Pages azaz a JSP. Ez hasonló szellemiségben készült, mint a Microsoft ASP, vagy akár a nyílt forráskódú PHP nyelv és Mason kiegészítő rendszer. A JSP lehetővé teszi, hogy a Java és a HTML nyelvet számos módon keverjük. Tulajdonképpen a JSP, akárcsak a legtöbb Java program, figyelemreméltóan felületfüggetlen, ez azt jelenti, hogy írhatunk JSP-ket windowsos gépen, amit aztán fejlesztés közben linuxos kiszolgálón alkalmazunk, végül pedig Solarisra telepítjük.
Ebben az írásban gyors pillantást vetünk a JSP-re, ez jó alkalmat teremt arra, hogy egy kis Javát tanuljunk, és különösebb erőfeszítések nélkül, könnyű servletkészítési lehetőséget tárjunk a Java-programozók elé.

Hogyan működik a JSP

A JSP-k alapötlete igen figyelemreméltó módon egyszerű: tulajdonképpen servletek álruhában. Amikor a JSP-t első ízben hívják meg önműködően servletté alakul. Ez a servlet fordítódik le aztán egy Java .class fájlba, amely ezután a servlettároló belsejéből hajtódik végre. A JSP első meghívásakor kicsit lassabban fognak az adatok a felhasználóhoz jutni, hiszen a színfalak mögött az alábbiakban részletezett folyamatok játszódnak le.
JSP alatt, minden alapvetően statikus tartalomnak tekintendő, ami nincs különleges zárójelek közé helyezve: <% és %>. Az ilyen tagok közé zárt kódrészletet „scriptlet”-nek nevezik a JSP tolvajnyelvén.
A következő HTML-fájl – amit main.jsp-nek neveztünk el – is teljesen megfelel a JSP szabványnak:

```
<HTML>
    <Head>
        <Title>Static JSP Title</Title>
    </Head>

    <Body>
        <P>Static JSP Content</P>
    </Body>
</HTML>
```

Természetesen a fenti JSP meglehetősen unalmas, hiszen kizárólag statikus tartalommal bír. De a JSP-motor egyáltalán nem törődik azzal, hogy egy JSP mennyi dinamikus tartalmat foglal magába; az egész dolgot servletté alakítja, függetlenül attól, hogy mennyire összetett. A fenti JSP esetében az eredményül kapott servlet nem sokkal lesz több, mint egy hosszú karaktersorozat és egy out.println() utasítás egy doGet() eljárás belsejében.
A saját rendszeremen, a fenti HTML kódot a main.jsp fájlba mentettem, a Tomcattel együtt érkező /usr/java/jakarta-tomcat-3.2.1/webapps/examples/jsp/ könyvtár példakönyvtárába.
Ez nyilvánvalóan nem a legmegfelelőbb hely, de ez volt számomra a legegyszerűbb megoldás.
Ha a JSP-t már feltelepítettem, nem is kell többet tennem; a rendszer önműködően fogja servlet forrássá (.java) alakítani, és Java .class fájlba fordítani.
Végre is hajthatjuk és megtekinthetjük az új JSP-nket a Tomcat kiszolgálón keresztül, amely az alapértelmezés szerint a 8080-as kapura figyel ➲ http://localhost:8080/examples/jsp/main.jsp/.
Ha az Apache-t és a mod_jk-t úgy állítottuk be, hogy a továbbítsa a servlet és a JSP kérelmeket a Tomcat kiszolgálóhoz, akkor a main.jsp-t megtekinthetjük a
➲ http://localhost/examples/jsp/main.jsp/ címen is.
Az én gépemen a JSP-rendszer által a main.jsp-hez készített .java és a .class fájlok a következő könyvtárban helyezkednek el: /usr/java/jakarta-tomcat-3.2.1/work/localhost_8080%2Fexamples.
Ha kilistázom a könyvtár tartalmát, a következőket látom:

```
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain.class
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_0.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_1.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_2.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_3.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_4.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_5.java
_0002fjsp_0002fmain_0002ejspmain_jsp_6.java
```

Amint látható, jó néhány különféle .java fájl helyezkedik itt el, mindegyik az eredeti JSP egy-egy változata. Akárhányszor csak megváltoztatom a JSP-t, a rendszernek új .java fájlt kell készítenie. A Tomcat alapértelmezés szerint megtartja az előző JSP-alapú servleteket, de egyszerre csak egyetlen .class fájl létezhet, akárcsak ebben az esetben.
A .java és a .class fájlnevek meglehetősen hosszúak és nem arra szánták, hogy a böngészőbe közvetlenül begépeljük őket. A JSP varázslat része ez is. A Tomcat képes arra, hogy az adott URL-lel összerendelt servletet értelmesen és önműködően megtalálja, és elkészítse a Java forrásfájlokat, ha szükséges.
Érdemes egy pillantást vetni a JSP által létrehozott Java forráskódra, hogy képet alkothassunk arról, milyen komoly munka megy végbe a háttérben. Az egyszerű, statikus JSP kódunk servletté alakult, amely több mint száz soros Java forráskódból áll. Ha vesszük a fáradtságot, és visszafejtjük a JSP kódunkat a lefordított servlet forrásból – ami igen nagy kihívás, legalább akkora mintha a Perl HTML::Mason-t próbálnánk visszafejteni – a servletben megjegyzéssorokat találhatunk, amelyek az eredeti JSP sorok sorszámai és a lefordított kód közötti alapvető kapcsolat feltérképezésében nyújthatnak segítséget.

1. lista A <% %> tagok használata

```
<HTML>
  <Head>
    <Title>Mini-dynamic JSP Title</Title>
  </Head>
  <Body>

    <P>You are connecting from the host

    <% if (request.getRemoteHost().equals(""))
          { %>

          <%= request.getRemoteHost() %>.</P>
    <% } else { %>

          <%= request.getRemoteAddr() %>.</P>
    <% }  %>

  </Body>
</HTML>
```

2. lista Az Include irányelv használata

```
<HTML>
   <Head>
      <Title>Mini-dynamic JSP Title</Title>
   </Head>
   <Body>

      <%@ include file="menubar.jsp" %>

      <P>You are connecting from the host

      <% if (request.getRemoteHost().equals(""))
            { %>
            <%= request.getRemoteHost() %>.</P>
      <% } else { %>
            <%= request.getRemoteAddr() %>.</P>
      <% }  %>

   </Body>
</HTML>
```

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

Dinamikus tartalom

Kicsit érdekesebbé tehetjük a dolgokat, ha egy különleges JSP tagot szúrunk be a main.jsp-be. A tag valamilyen Java kód eredményét szúrja be a felhasználóhoz küldendő kimenetbe:

```
<HTML>
    <Head>
        <Title>Mini-dynamic JSP Title</Title>
    </Head>
    <Body>
        <P>You are connecting from
            <%= request.getRemoteHost() %>.</P>
    </Body>
</HTML>
```

A <%= és a %> jelek közötti kérelem végrehajtódik, és visszatérési értéke a kimenetre kerül. Mivel a JSP tulajdonképpen egy álruhás servlet, minden olyan objektumhoz hozzáférhet, amihez egyébként a rendes servlet elér. Ilyenek például a „request” és a „response”. Figyeljük meg, hogy a <%= és a %> között elhelyezkedő Java kódot nem zárja le pontosvessző! Saját tapasztalatból tudom, hogy igen nehéz leszokni arról, hogy pontosvesszőt tegyünk ide, de a JSP kiakad, ha ragaszkodunk hozzá.

Amennyiben egy vagy több Java műveletet szeretnénk elvégezni anélkül, hogy az eredményt elküldenénk a felhasználó böngészőjére, használjuk az egyszerű <% és %> tagokat. Ezek összevegyíthetők a HTML-lel, ami lehetővé teszi, hogy feltételes szövegek jelenjenek meg a válaszban (lásd az *1. listát*).

Ha a felhasználó gépének neve elérhető, kiírjuk azt, egyébként a gazdagép IP-címét jelenítjük meg. Figyeljük meg, hogyan lehet az if/then/else blokkokat összeelegyíteni a statikus HTML kóddal. A request.getRemoteAddr() hívás csak akkor kerül végrehajtásra, ha a request.getRemoteHost() üres karaktersorozatot adott vissza ("").

Számos JSP irányelvet (directivet) a <%@ és %> tagpárral adunk meg. Minden ilyen irányelv a JSP-ből servletté való alakítás során kerül feldolgozásra. A `directive` kulcsszó közvetlenül a @ jel mögött helyezkedik el, amit aztán nulla vagy több elem követ. Például, tételezzük fel, hogy van egy honlapszerte előforduló menüsorunk, a menubar.jsp nevű JSP fájlban:

```
<table>
<tr>
   <td><a href="one">Option 1</a></td>
</tr>
<tr>
   <td><a href="two">Option 2</a></td>

</tr>
</table>
```

Ezt a részletet könnyen beépíthetjük a dokumentumunkba az „include” irányelv használatával (lásd a *2. listát*).

Fontos azonban tudni, hogy az irányelvek a JSP fordításakor hajtódnak végre és nem futásidőben. Így a fenti példa csak addig fog kifogástalanul működni, amíg meg nem változtatjuk a menubar.jsp fájlt. Mivel a menubar.jsp tartalma már akkor beépült a main.jsp-be mikor servletté alakult, az <%@ include %> tag pedig többé már nem létezik, így aztán, a dolgok nem úgy fognak frissülni, ahogy azt elvárnánk. A megoldás későbbiekben ismertetett, futás idejű JSP művelet használata.

Van még két különleges JSP tag. Az egyik közülük a <%-- --%>, mely megjegyzésként használható. Bár feleslegesnek tűnhet JSP megjegyzések léte, mikor HTML megjegyzések már régóta léteznek, de egy alapvető különbségre mindenképpen szeretném felhívni a figyelmet: a JSP megjegyzéseket a JSP-motor távolítja el, a servlet készítése közben. Ezzel szemben a HTML megjegyzéseket érintetlenül továbbengedi, így azok minden végfelhasználó számára láthatók, ha a „view source” menüpontot választják a böngészőjükben. Mivel lehet választani, többnyire magam is inkább JSP tagokat használok a megjegyzéseimhez, kivéve azokat, amelyek a JSP kódom HTML forrás kimenetének hibakereséséhez használhatók.

Az utolsó JSP-tag a <%! %>. Ennek segítségével a futó servlet számára példányváltozókat (úgynevezett mezőket) vezethetünk be. Habár igen csábító lehetőségnek tűnik, hogy a JSP-ben használt összes változót előre bevezessük, emlékezzünk viszont arra is, hogy a mezők alkalmazása azt is jelenti, hogy magunknak kell ügyelnünk a szálak biztonságos kezelésére is. Mivel a szálkezeléshez többnyire fejfájás társul, ahol lehet, célszerűbb elkerülni alkalmazását.

A <%! %> tagot helyi eljárások meghatározására is lehet használni, ám nem vagyok meggyőződve arról, hogy ez olyan jó ötlet.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

5. lista showblog.jsp

```
<%@ page language="java" contentType="text/html"
%>
<%@ page import="java.sql.*" %>

<HTML>
  <Head>
     <Title>Weblog</Title>
  </Head>
  <Body>

  <H1>Weblog</H1>

<%
  // Néhány saját változóbevezetés az
  // adatbázis használatához

  String loginJdbc = "org.postgresql.Driver";
  String loginUser = "reuven";
  String loginPasswd = "";
  String loginUrl = "jdbc:postgresql:
//localhost/atf";

  // A PostgreSQL vezérlő betöltése
  Class.forName(loginJdbc);
  Connection con = DriverManager.getConnection
             (loginUrl, loginUser, loginPasswd);

  // A kifejezés megadása
  Statement statement = con.createStatement();

  // Bizonyosodjunk meg afelől, hogy egy időben
  // csak egy szál kezeli ezt a kifejezést

       String query = "SELECT entry_date,";
       query +=       "entry_headline, ";
       query +=       "       entry_text ";
       query +=       "FROM   BlogEntries ";
       query +=       "ORDER BY entry_date;
       query +=       "DESC;"

       // Lekérdezés végrehajtása
       ResultSet rs =
       statement.executeQuery(query);
%>

<table>

<% while (rs.next()) { %>

  <tr>
     <td> <%= rs.getString("entry_date") %>
          </td>
     <td> <%= rs.getString("entry_headline") %>
          </td>
     <td> <%= rs.getString("entry_text") %></td>
          </tr>

<% } %>

</table>

  </Body>
</HTML>
```

JSP eljárások

Az irányelvek igen hasznosnak bizonyulhatnak, ha a servlet felépítésének folyamatát szeretnénk befolyásolni. De mi történik, ha a servlet eljárásait futásidőben szeretnénk megváltoztatni?

Természetesen belefoglalhatnánk (include) egy Java kódot, ami végrehajtja a szükséges eljárásokat. A JSP azonban számos különleges tagot tartalmaz, amelyek a servletben Java kódba fordítódnak, így bárki képes a kód megírására, még azok is, akik egyáltalán nem ismerik a Javát.

A JSP eljárástagok tulajdonképpen XML-nek megfelelők és tagkönyvtáraknak nevezett különleges XML dokumentumokban találhatók. Így, habár külsőre HTML-nek tűnnek, valójában nem azok, ami többnyire azt jelenti, hogy különösen nagy figyelmet kell fordítanunk az olyan elemekre, mint a bezáró tagok vagy a perjelek.

A beépített JSP tagkönyvtár számos függvényt is tartalmaz, amelyek közül az egyik gyanúsan hasonlít a második listában megismert include irányelvhez. A 3. lista a main.html (➲www.linuxvilag.hu/magazin/cikkekhez.html) egy olyan változatát mutatja be, amelyik a menubar.jsp irányelv felhozásához a <jsp:include> műveletet alkalmazza.

Az eltérés a két változat között apró, de igen jelentős: a beépítés irányelv ugyanis akkor fejti ki hatását az adott lapra mikor a JSP servletté alakul át, az include művelet ellenben futásidőben hajtódik végre. Ha a menubar.jsp-t megváltoztatjuk a main.jsp két futtatása közt, az irányelvet alkalmazó változat figyelmen kívül hagyná az új menüt, a műveletet használó változat viszont a legutóbbi változatot jeleníti meg. Természetesen mindennek megvan az ára; a <jsp:include> művelet futásidejű kérelmet hajt végre, ami lassabbá és kevésbé hatékonnyá teszi irányelvalapú testvérénél.

Mivel a <jsp:include> által beolvasott kód a legfelső szintű JSP minden kérelemadatához hozzáférhet, lehetőség nyílik dinamikusan változó menürendszerek, igény szerint alakítható rendszerek és adatbázis-elérést megvalósító könyvtárak készítésére.

Vannak más JSP műveletek is. Az egyik közülük a <jsp:forward>, amely a kérelmet egy másik JSP-hez irányítja. Akárcsak a <jsp:include> esetében, ez a művelet is a servletmotorban hajtódik végre, ami azt jelenti, hogy a http-kérelem és a felhasználói kapcsolatadatok továbbra is elérhetők maradnak.

A 4. lista (➲www.linuxvilag.hu/magazin/cikkekhez.html) például, az eredeti JSP-nk egy olyan változatát mutatja be, amelyik másik lapra irányítja át a felhasználót, ha gazdagépének neve nem állapítható meg. Ha a kiszolgálónk esetleg nem tartalmaz no-reverse.jsp nevű lapot, a felhasználók 404-es (a fájl nem található) hibával találkoznának a böngészőjükben. Ugyanakkor a böngészőjük továbbra is az eredetileg kért, main.jsp lapra mutató címet írná ki forrásként. Ez azért van így, mert az átirányítás a motor belsejében megy végbe, külső http-átirányítás nélkül.

Egyszerű webnaplózó JSP

Előző cikkemben (64. oldal) írtunk pár egyszerű servletet, amelyek segítségével webnaplókat (blogokat) készíthettünk, és nézhettünk meg. Mivel a JSP-k servletekké fordítódnak, semmi sem szól az

ellen, hogy olyan JSP-ket készítsünk, amelyek ugyanazt tudják, mint azok a servletek. Nyilvánvalóan kicsit másképp fognak kinézni, de a hatásuk ugyanaz lesz.
Az *5. lista* JSP-t mutat be (showblog.jsp), amely ugyanazt a feladatot hajtja végre, amit az előző cikkben ShowBlog servlet. Azaz, kiírja a PostgreSQL adatbázistáblában tárolt webnapló tartalmát, a legfrissebbtől a legrégebbi bejegyzésig rendezve.
Már most felhívom rá a figyelmet, hogy a showblog.jsp meglehetősen borzalmas példa arra, hogyan írjunk JSP-ket; a feladata egyszerűen az, hogy bemutassa, mi mindent lehet megvalósítani, és nem törekszik választékos megoldásokra. Ezekkel a dolgokkal a két következő részben fogunk foglalkozni, amikor a JavaBeans és a saját tagkönyvtárak kerülnek terítékre.
Menjünk végig lépésenként ezen a JSP-n, hogy pontosan megvizsgáljuk, miképpen működik. Két „page" irányelvvel kezdünk. Ezek teszik lehetővé számunkra a JSP-nk alapvető beállításának elvégzését, kezdve a lap által visszaadott MIME ContentType fejléc beállításával. Sőt, azt is lehetővé teszi, hogy meghatározzuk, milyen programozási nyelvet keverünk a nem programozott szövegbe. Bár ilyen megoldás egyelőre nem létezik, elméletileg lehetséges olyan JSP-t írni, amely Perlt használ az XML előállításához, vagy Pythont a PNG képek létrehozásához.
Figyeljük meg, hogy a page irányelvben egy vagy több értéket is megnevezhetünk. A showblog.jsp első sora egyszerre állítja be a nyelvet és a ContentType értéket. A második sor azt mutatja, hogy az eredményül kapott servletnek kell bejuttatni majd a java.sql-ben található csomagokat, melyek segítségével JDBC-n keresztül összekapcsolódhatunk a relációs adatbázis-kiszolgálókkal (jelen esetben a PostgreSQL-lel).
Egy rövid bevezető HTML kód után, mélyen elmerülünk a Javában. Készítünk egy SQL kapcsolat-objektumot, és segítségével hozzákapcsolódunk a PostgreSQL kiszolgálónkhoz. Letöltjük az adatokat az adatbázisból, majd sorról sorra végiglépkedünk az eredménykészleten (ResultSet).

Valami nincs rendben

Amint azt az imént említettem, ez csúnya JSP írási mód, ezenkívül rettenetesen rossz teljesítményt érünk el a rengeteg, ismételten felépített és lebontott adatbázis-kapcsolat miatt, ráadásul még iszonyatos mennyiségű HTML és programkód zagyvalékot is készítettünk. Tulajdonképpen az egyetlen, amit nyertünk a dologgal, hogy a HTML kiírásához nem kell out.println() eljárásokat használnunk.
Továbbá, a JSP-k alapja pont az lenne, hogy a HTML lapokból eltávolítsuk a kódot, és a nem programozók számára is lehetővé tegyük, hogy kevés erőfeszítéssel dinamikus HTML lapokat készítsenek. Ha ilyen sok kódot kell beszúrnunk a dinamikus lapok létrehozásához, elég kicsi az esélye, hogy egy nem programozó rászánja magát a webfejlesztésre.
Ezenkívül, miközben a ShowBlog servletünket JSP-vé alakítottuk, jó néhány kivételkezelő eljárást eltávolítottunk. A servletünk elég értelmes volt ahhoz, hogy a PostgreSQL kiszolgáló eltűnését is kezelje, és erről megfelelő hibajelzést adjon. A JSP-nk, ezzel szemben, mindössze egy hibaüzeneteket tartalmazó backtrace vonalat ad vissza. Ez a nyomvonal hasznos lehet a fejlesztőknek, de egyáltalán nem barátságos vagy hasznos a végfelhasználóknak, akik meglátogatják a lapunkat (az igazság kedvéért el kell mondani, hogy a lap irányelvei közt beállíthatunk egy errorPage értéket, így ezek a hibák egy másik JSP-hez irányíthatók).
A jó megoldás az lenne, ha annyi kódot távolítanánk el a JSP-ből, amennyit csak bírunk, így téve lehetővé a nem programozó számára, hogy hagyományos módon használhassa a kódot, illetve, hogy elválasszuk a programozott és a nem programozott tartalmat.
És valóban, a JSP együtt érkezik a JavaBeans támogatással, ahol minden egyes „bean" (babszem) tulajdonképpen egy számos tagfüggvénnyel rendelkező objektum, amelyet JSP-nkben a különleges <jsp: > művelettel használhatunk ki. A sikeres JSP fejlesztés titka, nem kétséges, a JavaBeans okos felhasználása. Továbbá a JSP lehetővé teszi számunkra, hogy saját műveleteket meghatározó tagkönyvtárakat fejlesszünk ki, így a megfelelő <jsp: > művelethez képest még több kódot tudunk tagokkal helyettesíteni.

Következtetés

A JavaServer Pages, azaz a JSP, egy új írásmódot von a servletek köré, amit egyébként talán kicsit nehéz lenne egy nem programozónak megtanulnia. Ugyanakkor e hónap legbonyolultabb példája azt is megmutatta, hogy könnyen rossz útra tévedhetünk, ha majdnem annyi kód begépelésével érjük el célunkat, mint amennyi egy hagyományos servlet megírásához kellene. Bár a JSP-kkel általában véve könnyebb dolgozni, a HTML és kód szétválasztásából származó előny semmivé foszlik, ahogy a JSP egyre összetettebbé válik.
A következő hónapban belepillantunk a JavaBeans titkaiba, amely lehetővé teszi számunkra, hogy a sok programozást kiváltsuk a JSP-n kívül meghatározott és karbantartott osztályok segítségével. Ezután megismerkedünk az egyéni JSP tagkönyvtárak készítésének lépéseivel, amelyek lehetővé teszik, hogy saját kis nyelveinket használjuk a JSP-nken belül.

Reuven M. Lerner (reuven@lerner.co.il) kisebb, webes és internetes módszerekkel foglalkozó tanácsadó cég tulajdonosa és vezetője. A cikk megjelenésének időpontjában valószínűleg már végleg elkészült Core Perl című könyvével, melyet idén jelentet meg a Prentice-Hall. Az ATF honlapon érhetjük őt el ➲ http://www.lerner.co.il/atf/

Források

Ahogy a JSP-k egyre népszerűbbekké válnak, újabb és újabb források állnak rendelkezésére annak, aki tanulni szeretne belőlük.

A *Jason Hunter* (O'Reilly and Associates kiadónál napvilágot látott Servlet Programming szerzője) által vezetett ➲ servlets.com nevű honlap sok fontos adatot tartalmaz a servletekről, a legtöbb igen hasznos lehet JSP készítők számára is. Talán még érdekesebb, hogy található itt két cikk a „JPS-k gondjai" témakörben. Bár néhány pontban nem értek egyet, kétségtelenül van ott néhány ötlet és megoldás, amit érdemes megfontolni, különösen, ha nem vagyunk biztosak benne, hogy JSP-ket vagy inkább servleteket használjunk-e.

Nemrégiben jelent meg az O'Reilly and Associates kiadásában *Hans Bergsten* kitűnő, JSP-ről szóló munkája, mely meglepő módon a „JavaServer Pages" címet viseli. A saját példányomat cikkem leadása előtt néhány nappal kaptam meg, és a mű teljesen lenyűgözött mélységével, világosságával és részletességével.

© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva